

Sygn.akt III AUa 397/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2012r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku,

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Szponar - Jarocka (spr.)

Sędziowie: SA Maria Jolanta Kazberuk

SA Władysława Prusator-Kałużna

Protokolant: Barbara Chilimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2012 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek apelacji wnioskodawcy M. L.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 stycznia 2012 r. sygn. akt III U 71/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 397/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. decyzją z dnia 19 listopada 2010 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił M. L. prawa do emerytury. Organ rentowy stwierdził, że nie udowodnił on wymaganego, co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wskazał, że M. L. w warunkach szczególnych pracował 6 lat oraz 9 dni.

M. L. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 12 stycznia 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd I instancji wskazał, że w toku postępowania sądowego z odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 19 listopada 2010 roku organ rentowy wydał decyzję z dnia 29 lipca 2011 roku, na podstawie której ponownie odmówił odwołującemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach, przy czym uznał, iż brak jest podstaw do

zaliczenia jakiegokolwiek okresu zatrudnienia do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Stąd organ rentowy w toku postępowania zajął stanowisko, iż M. L. nie legitymuje się żadnym okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy wskazał, że poza sporem pozostawały następujące okoliczności: ukończenie przez odwołującego 60-go roku życia, udowodnienie ogólnego stażu pracy, nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązanie stosunku pracy - będące warunkami do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach określonymi w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.). Sąd I instancji stwierdził, że okolicznością sporną było ustalenie, czy M. L. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach, a tym samym czy spełnia on wszystkie warunki do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia. W toku postępowania badano charakter pracy odwołującego w okresach: od dnia 11 lipca 1972 roku do dnia 27 stycznia 1973 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., od dnia 22 sierpnia 1973 roku do dnia 18 lutego 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w M., od dnia 22 kwietnia 1976 roku do dnia 31 marca 1977 roku w Oddziale Budowlano-Montażowym w O., od dnia 1 kwietnia 1977 roku do dnia 10 lutego 1982 roku w OPPMs Zakładach (...) w O., od dnia 1 kwietnia 1982 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W. oraz od dnia 3 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w Zakładzie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

W odniesieniu do spornego okresu zatrudnienia odwołującego od dnia 11 lipca 1972 roku do dnia 27 stycznia 1973 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. Sąd I instancji uznał, że nie zostało udowodnione, aby w powyższym okresie M. L. wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Zdaniem Sądu Okręgowego praca ta mogłaby być rozpatrywana w kontekście stanowiska wymienionego w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym oraz stanowiska wymienionego w wykazie A, dziale V, poz. 5 załącznika do w/w rozporządzenia – prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. W ocenie Sądu I instancji odwołujący nie sprostował obowiązkowi wykazania, że w w/w spornym okresie wykonywał pracę spawacza oraz montera na wysokości. Zeznania odwołującego w powyższym zakresie nie korespondują z dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych. Ze świadectwa pracy z dnia 2 sierpnia 1996 roku wynika, że odwołujący był zatrudniony na stanowisku montera maszyn i urządzeń przemysłowych. We wszystkich dokumentach znajdujących się w aktach osobowych stanowisko pracy określane jest jako monter lub ślusarz-monter. Jedynie z treści skierowania na wstępne badanie lekarskie wynika, że zlecono wykonanie badania odnośnie możliwości pracy na stanowisku montera na wysokości.

Odnośnie spornego okresu zatrudnienia od dnia 22 sierpnia 1973 roku do dnia 18 lutego 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w M. Sąd Okręgowy wskazał, że z zaświadczenia z dnia 27 lipca 2009 roku wystawionego przez zakład pracy wynika, że M. L. pracował na stanowisku spawacza. Z zeznań zarówno świadka K. C., jak również odwołującego wynikało, iż odwołujący spawał gazowo i elektrycznie, jednakże nie były to jedyne czynności, jakie wykonywał w ramach swoich obowiązków pracowniczych. M. L. zajmował się zakładaniem instalacji centralnego ogrzewania i gazu w blokach, przy czym wykonywał wszystkie prace związane z taką instalacją, tj. ustawiał materiał, mierzył go, ciął oraz spawał. Nadto wykonywanie przez odwołującego prac innych niż spawalnicze potwierdza dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych. W poszczególnych dokumentach wskazywano, że zajmuje on stanowisko montera instalacji sanitarnych bądź pracownika fizycznego. Nadto Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że odwołujący w kwestionariuszu dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie złożonym do Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wskazał, że w analizowanym okresie zatrudnienia zajmował stanowisko montera-spawacza. Następca prawny pracodawcy odmówił odwołującemu wystawienia za w/w okres świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Do tego z zapisów znajdujących się w książeczce spawacza wynika, że M. L. kurs spawania gazowego ukończył w dniu 23 marca 1974 roku, dlatego przed tą datą nie miał uprawnień do spawania gazowego. Z uwagi na powyższe Sąd I instancji, nie negując tego, że odwołujący w spornym okresie zatrudnienia spawał elektrycznie oraz po dniu 23 marca 1974 roku również gazowo, stwierdził, że nie wykonywał tych czynności stale i

w pełnym wymiarze czasu pracy, co wyklucza możliwość uwzględnienia tego okresu w stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Na okoliczność ustalenia charakteru pracy odwołującego w okresie od dnia 22 kwietnia 1976 roku do dnia 31 marca 1977 roku w Oddziale Budowlano-Montażowym w O., Sąd I instancji dopuścił dowód ze świadectwa pracy z dnia 8 kwietnia 1977 roku, dowód z zeznań świadka K. C. oraz dowód z zeznań odwołującego. Z treści w/w świadectwa pracy wynikało, że odwołujący był zatrudniony na stanowisku spawacz-hydraulik. Z zeznań świadka K. C. wynikało, że M. L. zajmował się wyłącznie spawaniem elektrycznym i gazowym. Sąd Okręgowy nie dał wiary powyższym zeznaniom, wskazując, że odwołujący stwierdził, iż do jego obowiązków należało ustawianie całej instalacji elektrycznej i jej spawanie. Dodatkowo treść w/w świadectwa pracy oraz przywołanego powyżej kwestionariusza dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie, w którym odwołujący wskazał, że zajmował stanowisko monter –spawacza, wskazywały, iż w spornym okresie zatrudnienia w Oddziale Budowlano-Montażowym w O. czynności spawacza nie były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Powyższa okoliczność uniemożliwia zaliczenie odwołującemu tego okresu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W odniesieniu do spornego okresu zatrudnienia M. L. od dnia 1 kwietnia 1977 roku do dnia 10 lutego 1982 roku (tj. 4 lat, 10 miesięcy oraz 10 dni) w OPPMs Zakładach (...) w O. Sąd Okręgowy po dopuszczeniu dowodu ze świadectwa pracy, świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, dowodu z zeznań świadka K. C., dowodu z zeznań odwołującego oraz dowodu z kart wynagrodzeń uznał, że okres ten podlega zaliczeniu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jako praca określona w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym oraz praca określona w wykazie A, dziale IX, poz. 1 załącznika do w/w rozporządzenia – prace w kanałach ściekowych.

Odnośnie spornego okresu zatrudnienia od dnia 1 kwietnia 1982 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W. Sąd Okręgowy wskazał, że ze świadectwa pracy z dnia 15 września 1985 roku wynika, iż odwołujący w powyższym okresie pracował na stanowisku hydraulika. Z jego zeznań wynikało zaś, że jego praca polegała na ustawianiu całej instalacji centralnego ogrzewania a następnie na jej spawaniu. Sąd I instancji stwierdził, że w aktach rentowych z 1984 roku znajduje się umowa o pracę odwołującego, z której wynika, iż został on przyjęty do pracy w charakterze prowadzącego ten zakład oraz wykonującego równocześnie usługi instalatorstwa sanitarnego. Stąd brak jest przeszkód formalnych, aby odwołujący ubiegał się o zaliczenie powyższego okresu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach skoro posiadał status pracownika. Sąd Okręgowy zauważył również, że zakres obowiązków wynikający z w/w umowy był szeroki. Odwołujący był zobowiązany do wykonywania wszelkich czynności związanych z usługami instalatorstwa sanitarnego, nie zaś tylko do prac spawalniczych. Zdaniem Sądu I instancji analogiczne wnioski płyną z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, w których stanowisko pracy odwołującego było określane jako hydraulik lub monter instalacji sanitarnych. Reasumując, Sąd I instancji uznał, że w/w sporny okres pracy nie podlega zaliczeniu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, ponieważ odwołujący pracy spawacza nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zgodnie z wymogiem wskazanym w § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia.

Końcowo Sąd Okręgowy rozważył zasadność żądania odwołującego zaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od dnia 3 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w Zakładzie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Ze świadectwa pracy z dnia 30 listopada 2007 roku wynika, że odwołujący pracował jako hydraulik-spawacz oraz hydraulik. Pracodawca w odniesieniu do spornego okresu zatrudnienia wystawił M. L. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 25 maja 2010 roku, w którym stwierdził, że wykonywał on stale i w pełnym wymiarze czasu pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 25 załącznika do w/w rozporządzenia –bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie oraz pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia - prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. Z zeznań odwołującego wynikało, iż wykonywał prace przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych w hydroforni oraz w przepompowni ścieków, obsługiwał sprężarki, w razie potrzeby spawał. Jego obowiązkiem było utrzymać te urządzenia w ruchu. W

dokumentach znajdujących się w aktach osobowych stanowisko pracy było określane jako hydraulik-spawacz. Sąd Okręgowy ocenił, że nie ma podstaw aby pracę w w/w spornym okresie zaliczyć do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jako pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 25 załącznika do w/w rozporządzenia, gdyż odwołujący nie wykazał, aby pracował na oddziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Nadto pracy tej nie można uznać za pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia, gdyż spawanie nie było wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na marginesie Sąd I instancji wskazał, że z uwagi na wcześniejsze ustalenia dotyczące pozostałych spornych okresów pracy M. L. (zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jedynie okresu pracy w OPPMs Zakładach (...) w O., tj. 4 lat, 10 miesięcy oraz 10 dni) ocena tego, czy pracę w Zakładzie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. należy zakwalifikować jako taką pracę pozostaje bez wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Sąd I instancji stwierdził, że skoro M. L. nie legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych, to nie spełnia on warunków do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy jak w sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

M. L. zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że legitymuje się on stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jedynie w wymiarze 4 lat, 10 miesięcy oraz 10 dni, podczas, gdy w rzeczywistości okres jego pracy w szczególnych warunkach jest znacznie dłuższy i wynosi co najmniej 15 lat. Zakwestionował odmowę zaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych spornych okresów zatrudnienia: od dnia 11 lipca 1972 roku do dnia 27 stycznia 1973 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., od dnia 22 sierpnia 1973 roku do dnia 18 lutego 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w M., od dnia 22 kwietnia 1976 roku do dnia 31 marca 1977 roku w Oddziale Budowlano-Montażowym w O., od dnia 1 kwietnia 1982 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W. oraz od dnia 3 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w Zakładzie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

Wskazując na powyższe zarzuty odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych oraz przez ich przyzmat dokonał słusznych wywodów w przedmiocie prawa M. L. do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach według przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.), w tym zasadnie do stażu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresów zatrudnienia: od dnia 11 lipca 1972 roku do dnia 27 stycznia 1973 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., od dnia 22 sierpnia 1973 roku do dnia 18 lutego 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w M., od dnia 22 kwietnia 1976 roku do dnia 31 marca 1977 roku w Oddziale Budowlano-Montażowym w O., od dnia 1 kwietnia 1982 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W. oraz od dnia 3 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w Zakładzie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

W odniesieniu do spornego okresu zatrudnienia odwołującego od dnia 11 lipca 1972 roku do dnia 27 stycznia 1973 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. odwołujący w swoich zeznaniach wskazał, że zajmował się wyłącznie spawaniem elektrycznym na wysokości (k. 80-81). Sąd I instancji prawidłowo rozważał więc, czy praca podlegała uwzględnieniu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jako praca wymieniona w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym,

atomowowodnorodowym oraz praca wymieniona w wykazie A, dziale V, poz. 5 załącznika do w/w rozporządzenia – prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Sąd Okręgowy prawidłowo dostrzegł, iż zeznania odwołującego nie są spójne z treścią dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Jako stanowisko zajmowane przez M. L. wskazywane są tam: monter maszyn i urządzeń przemysłowych (k. 1, 10 akt osobowych), monter (k. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13 akt osobowych) oraz ślusarz-monter (k. 12 akt osobowych). W świadectwie pracy z dnia 2 sierpnia 1996 roku zakład pracy stwierdził, że odwołujący był zatrudniony na stanowisku montera maszyn i urządzeń przemysłowych (k. 23 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego). Istotnie, co podkreślił w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy, jedynie z treści skierowania

na wstępne badanie lekarskie wynika, że zlecono wykonanie badania odnośnie możliwości pracy na stanowisku montera na wysokości (k. 14 akt osobowych). Żadne inne dokumenty nie wskazują, aby odwołujący wykonywał pracę montera na wysokości. Równocześnie dokumenty z akt osobowych przeczą okoliczności podawanej przez M. L., iż w ramach swoich pracowniczych obowiązków zajmował się wyłącznie spawaniem. Sąd II instancji podziela zatem stanowisko Sądu I instancji, iż nie zostało udowodnione, aby w w/w okresie zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Nie dowiedziono, aby praca spawacza oraz praca montera na wysokości były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, stosownie do warunku wynikającego z § 2 ust. 1 w/w rozporządzenia.

W dalszej kolejności należało odnieść się do dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny charakteru pracy wykonywanej przez odwołującego od dnia 22 sierpnia 1973 roku do dnia 18 lutego 1976 roku w Przedsiębiorstwie (...) w M.. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie, w jakim uznał on, że na podstawie treści zeznań odwołującego M. L. oraz świadka K. C., jak również dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych oraz zaświadczenia wystawionego przez zakład pracy z dnia 27 lipca 2009 roku, nie sposób jest uznać, aby odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności spawacza. Odwołujący (k. 80-81) w swoich zeznaniach wskazał, że do jego obowiązków należały również inne poza spawaniem czynności. M. L. zajmował się zakładaniem instalacji centralnego ogrzewania i gazu w blokach, przy czym wykonywał wszystkie prace związane z taką instalacją, tj. ustawiał materiał, mierzył go, ciął oraz spawał. Jak prawidłowo zauważył Sąd I instancji, wykonywanie przez odwołującego prac innych niż spawalnicze potwierdza dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych. I tak, w skierowaniach do pracy oraz w umowie o pracę z dnia 22 sierpnia 1973 roku stanowisko pracy zostało określone jako monter instalacji sanitarnych (k. 2, 3, 4, 4a akt osobowych). Na wniosku M. L. o udzielenie urlopu wypoczynkowego znalazła się adnotacja, iż urlop zostanie udzielony po wykonaniu próby instalacji gazowej (k. 9A akt osobowych). Do tego sam odwołujący w kwestionariuszu dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie złożonym do Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. swoje stanowisko pracy zajmowane w Przedsiębiorstwie (...) w M. określił jako monter-spawacz (k. 35 akt osobowych). Wprawdzie zakład pracy w zaświadczeniu z dnia 27 lipca 2009 roku wskazał, że w spornym okresie M. L. pracował na stanowisku spawacza. Treść powyższego zaświadczenia jest jednak sprzeczna z w/w dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych. Nadto na uwagę zasługuje okoliczność, co słusznie podkreślił Sąd I instancji, że następca prawny pracodawcy odmówił odwołującemu wystawienia za w/w okres świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, uznając, że świadczona przez niego praca nie była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach. Do tego należy podkreślić, iż zeznania świadka K. C. (k. 17-18) są niekonsekwentne. Jednocześnie bowiem podał on, iż odwołujący pracował jako spawacz-monter, czy spawacz-hydraulik oraz stwierdził, że nie wykonywał innych prac poza spawaniem. Zdaniem Sądu Apelacyjnego z powyższych względów zeznania w/w świadka w zakresie, w jakim twierdził on, że odwołujący zajmował się wyłącznie spawaniem, nie zasługują na danie im wiary. Stąd mając na uwadze treść zeznań zarówno odwołującego, jak również świadka oraz dokumenty znajdujące się w aktach osobowych, Sąd Okręgowy, zdaniem Sądu II instancji prawidłowo odmówił uwzględnienia tego okresu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy również prawidłowo ocenił materiał dowodowy dotyczący charakteru pracy odwołującego w okresie od dnia 22 kwietnia 1976 roku do dnia 31 marca 1977 roku w Oddziale Budowlano-Montażowym w O., przy czym nie dysponował on aktami osobowymi odwołującego za ten okres. Z treści świadectwa pracy z dnia 8 kwietnia 1977 roku wynikało, że odwołujący w spornym okresie był zatrudniony na stanowisku spawacz-hydraulik (k. 29 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego). Odwołujący zeznał, że do jego obowiązków należało

ustawianie całej instalacji elektrycznej i jej spawanie, czyli jego praca nie polegała wyłącznie na wykonywaniu prac spawalniczych (k. 80-81). Nadto, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, odwołujący w kwestionariuszu dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie, złożonym do Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O., wskazał, że w tym okresie pracował jako monter –spawacz (k. 35 akt osobowych). Sąd zgromadzony w sprawie materiał dowodowy odnośnie tego okresu zatrudnienia nie pozwala na dokonanie ustalenia, że M. L. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia – pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. Z powyższych względów Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji w zakresie odmowy uwzględnienia spornego okresu zatrudnienia w Oddziale Budowlano-Montażowym w O. do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W dalszej kolejności należało odnieść się do zarzutu apelacyjnego błędnego niezaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych spornego okresu zatrudnienia od dnia 1 kwietnia 1982 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W.. Zgodnie z treścią świadectwa pracy z dnia 15 września 1985 roku odwołujący w powyższym okresie pracował na stanowisku hydraulika (k. 33 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego). Z treści zeznań M. L. wynikało natomiast, że w ramach swoich pracowniczych obowiązków ustawiał całą instalację centralnego ogrzewania, a następnie ją spawał (k. 80-81), czyli nie zajmował się wyłącznie wykonywaniem prac spawalniczych. Nadto z treści umowy o pracę (k. 10-12 akt ZUS z 1984 roku dot. renty inwalidzkiej, k. 6 akt osobowych) wynika, że zakres obowiązków odwołującego obejmował nie tylko prace spawalnicze, ale również wykonywanie wszelkich czynności związanych z usługami instalatorstwa sanitarnego. Do tego, co prawidłowo zauważył Sąd I instancji, w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych, zajmowane przez niego stanowisko pracy było określane jako hydraulik (k. 10, 29 akt osobowych) lub monter instalacji sanitarnych (k. 9, 19, 23 akt osobowych). Sąd Apelacyjny dostrzega, że na okoliczność charakteru pracy odwołującego w spornym okresie został przesłuchany świadek T. G. (k. 39). Wprawdzie zeznał on, iż był pomocnikiem odwołującego przy pracach spawalniczych, jednakże w zestawieniu z treścią zeznań odwołującego oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, nie sposób jest uznać, że zeznania te opisują całokształt czynności wykonywanych przez odwołującego w ramach umowy o pracę. Z powyższych względów Sąd II instancji podziela stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie, w jakim odmówił on uwzględnienia tego spornego okresu zatrudnienia odwołującego do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W ostatniej kolejności należało odnieść się do dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny charakteru pracy wykonywanej przez odwołującego od dnia 3 listopada 1992 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku w Zakładzie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Zgodnie z treścią świadectwa pracy z dnia 30 listopada 2007 roku odwołujący w analizowanym spornym okresie pracy był zatrudniony na stanowisku hydraulik-spawacz oraz hydraulik (k. 41 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego). Z zeznań odwołującego M. L. (k. 80-81), dotyczących spornego okresu, wynikało, iż wykonywał prace przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych w hydroforni oraz w przepompowni ścieków, obsługiwał sprężarki, w razie potrzeby spawał. Jego obowiązkiem było utrzymać urządzenia w ruchu. Jak prawidłowo zaznaczył Sąd Okręgowy, w dokumentacji osobowej za ten okres stanowisko pracy odwołującego było określane jako hydraulik-spawacz (k. 31, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 47 akt osobowych). Istotnie za powyższy okres zakład pracy wystawił odwołującemu dwa świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. W dokumencie z dnia 30 listopada 2007 roku (k. 79 akt osobowych) zaświadczył, że praca wykonywana przez odwołującego odpowiadała pracy wyszczególnionej w wykazie A, dziale IX, poz. 1 załącznika do w/w rozporządzenia - pracy w kanałach ściekowych oraz pracy wyszczególnionej w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia - pracy przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 25 maja 2010 roku (k. 80 akt osobowych) wskazano zaś, że M. L. wykonywał pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 25 załącznika do w/w rozporządzenia – bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie oraz pracę określoną w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do w/w rozporządzenia - prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. Podkreślenia wymaga jednak, że świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jest dokumentem prywatnym (art. 245 k.p.c.). Dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc Sąd ocenia według zasad określonych w art.

233 § 1 k.p.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2004 roku w sprawie o sygn. akt IV CK 474/03, OSNC 2005/6/113, lex numer 134436). Tym samym istnienie w/w świadectw w odniesieniu do spornego okresu zatrudnienia nie uniemożliwia przeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia, czy świadczona praca odpowiada pracom wykonywanym w warunkach szczególnych w myśl przepisów w/w rozporządzenia i ustalenia (po dokonaniu oceny zgromadzonego w ten sposób materiału dowodowego) czy okres pracy podlega zaliczeniu do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (odnoszący się do w/w spornego okresu) w postaci zeznań odwołującego oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, nie daje podstaw, aby uznać, że odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wyłącznie prace określone w wykazie A załącznika do w/w rozporządzenia.

Skoro więc do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zalicza się jedynie okres zatrudnienia od dnia 1 kwietnia 1977 roku do dnia 10 lutego 1982 roku (tj. 4 lat, 10 miesięcy oraz 10 dni) w OPPMs Zakładach (...) w O. (uwzględniony przez Sąd Okręgowy i bezsporny na etapie postępowania apelacyjnego), to odwołujący nie legitymuje się co najmniej 15-letnim stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Prawdłowo zatem uznano, że M. L. nie spełnia warunków do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

A.K.